BOEKPRESENTATIE CAFÉ WELLING 3 JUNI 2026

(41 boeken verkocht)

SIGNAALWOORDEN

Een radioliedje

Welkom

Vijf entr'actes

Het register

Theo & Thea over penis en vagina

Mijn eigen wangedrag

Het ultimatum van mijn dochter

De eerste 150 woorden (preken voor eigen parochie)

Het organisatieprincipe van het boek

Tien speerpunten, tien hoofdstukken

Buitenland

Drie vragen uit het publiek

Interview met God

De verjaardag op 29 mei: Singelkerk en Paradiso

Vervreemdende Surpriseshow op tv

OVT

De laatste 100 woorden over de toekomst

PRAATJE

Om in de stemming te komen voor mijn lullepotje over 100 jaar VPRO zal ik nu zingen hoe het NCRV radioprogramma **Jeugdland** elke week eindigde:

Sluiten, sluiten, sluiten,

Allemaal naar buiten

Na een week geduld
Is *Jeugdland* weer gevuld

Sluiten, sluiten, sluiten
Allemaal naar buiten
Het duurt nog zeven dagen
Dan mag je komen vragen,
Mag ik er weer in
En je krijgt je zin
Mag ik er weer in
En je krijgt je zin
(Cha, cha, cha)

Hallo, hallo, hallo, driewerf hallo. Wat goed dat jullie er weer allemaal zijn. Jeetje wat veel bekende gezichten. Dorien & Doree, Emma & Ina, Marisca & Marianne, Han & Bram, Bas & Ron en overal Jannen Louter *usuals suspects*, wat een verwennerij.

Ik moet deze weken overal praatjes houden, Maar ik voel nu al aan mijn water, dat dit voor mij de vetste ***meet up*** wordt, Zo heet dat tegenwoordig: een *meet up*. Sodemieterup. Rustig Jan, niet te hard van stapel. Je speelt gewoon een thuiswedstrijd. Je weet dat de gezonde apotheker je zo een *deux pièces* brengt. En dan: Handen op je rug, kop van de kop afdrinken en relaxen.

Vrienden van Welling, geloof het of niet: Ik heb een boek geschreven.
Alweer? Ja mijn tiende, geloof ik inmiddels, de jeugdzonden inbegrepen.
Toch niet weer over de ondergang van de democratie of over fietsende damesgezelschappen of honderzoveel jaar Welling. Want dát weten we nu wel.

Nee, jongens, geen zorgen, dit keer een echt ménsenboek. Over **100 jaar VPRO** Zeg maar gerust over 100 jaar Sodom en Gomorra. Is het echt zo erg, of sta je weer te overdrijven? Lees het aanstonds zelf en vindt ervan wat je wil. De auteur is dood, volgens de postmodernisten. Als zijn boek af is, is het van de lezers.

Helena, mijn jongste kleindochter, waar zit je, lieverd, heeft een **feesttekening** gemaakt. Kijk maar: OPA …. BOEK …. HELENA

En dit is het boek: WAAR GAAT HET EIGELIJK OVER?
Ja, dat wil je weten. Ik heb ze geteld: exact 76.789 woorden, 328 bladzijden, 173 plaatjes, 15 hoofdstukken en **vijf 'entr'actes'** over even zovele karakteristieken van de VPRO:

de Geest	- Vrijheid
de Stem	- Cor Galis
het Huis	- Villa VPRO
het Blad	- VPRO Gids
en de Toekomst	- Onbestemd

Er is ook een makkelijk **register** bij het boek
Pik, ingenieur, Evert van der
Kuttje, met twee thee's, Wilhelmina
Jannie, Juffvrouw
Hekking, wethouder, Tjolk

Alles, voor pak hem beet, 3499 eurocentjes. Dat lijkt veel, maar boeken zijn duur tegenwoordig en uitgeefhuizen arm. Ik heb geen honorarium bedongen, zag liever dat ze daardoor meer illustraties konden opnemen.

FOTO THEO & THEA OMHOOG HOUDEN

Wie-wat-waar gaat het eigenlijk over? Dat is steeds de beginvraag van Theo aan Thea. Vervolgens moet je weten wat er nodig is, om het uit te leggen, waar het over gaat. De eerste aflevering van de kinderserie gaat over seks. Ik dacht, ik bewaar de seks voor Welling. Voor seks heb je twee dingen nodig, Van de man is dat de penis, van de vrouw is dat de vagina, Dat zijn de moeilijke woorden vandaag. Tot slot van het toneelstukje, moedigt Theo de jeugdige kijkertjes aan om te kijken hoe het erbij elkaar uitziet. Daarna duikt hij zelf onder de rokken van Thea. Theo & Thea, Het zou een *cult* worden, ook onder pubers en studenten.

Geheel in de geest van Theo & Thea schijn ook ik regelmatig te hebben laten zien hoe mijn piemel cq plasser er uit ziet. Dat beweert althans Djoeke Veeninga in het interview dat ik met haar had, toen ik haar voor mijn boek vroeg of ik mij als baas erg misdragen had. **Op het caféterras**, we zijn nu bij sneuveltent De Jonge Haan in Hillywood, **legde je vaak je lul op tafel**, beweerde ze en Djoeke, ze is hier geloof ik niet, is nou niet het type reporter dat loze praatjes verkoopt. Dus schreef ik de annekedote waarheidsgetrouw op in het hoofdstuk over de gooise matras en het seksuele grensoverschrijdende gedrag in de 20ste eeuw. En, wat denk je? De poppen aan het dansen. Een regen van boze mails van kritische meelezers
Was het waar?
Was er een context?
Waren er mensen geschaad?
Kán het überhaupt: ‘je lul op tafel leggen’ ?
Moet er consent zijn van de tafel?
Je vraagt tenslotte aan een stoel ook eerst of die vrij is?

Hoe hoog moet de tafel zijn?
Hoe lang het lid,
Moet je tegen de tafel aan blijven staan
of moet je het lid eerst los schroeven?
Hoe krijg je alles na afloop van de voorstelling weer ván tafel?

Mijn dochter, waar ben je Lot, kwam met zwaarder geschut. Ze voorzag dat mijn lieve kleindochters, Mikaela en Helena, zwaai even naar opa, op school of op hockey gepest zouden gaan worden. Kortom, **ultimatum: Mijn piemel moest uit het boek**, dat soort praatjes hield ik desnoods maar in Welling. Bij deze, lieve toehoorders en met genoegen. 'Haast *in* de BROEK' wordt 'LUL *uit* het BOEK'. Nog even, *for the record* en om vergissingen te verwarren: Het monsteren van het geslachtslid: Ik zie er zelf totaal geen kwaad in. Het is volstrekt onschuldig. Niemand hoefde het leuk vinden. Het gebeurde niet dagelijks. Je kon ook wegkijken. Het is nooit een aandrang geworden. Vaak waren het weddenschappen. Wie het eerst zijn broek laat zakken krijgt een kopstoot. Ja, dan ben ik snel.

Bijna, geacht gehoor, zouden we vergeten dat we hier voor mijn prachtboek zijn
Zal ik er eens een stukje uit voorlezen? Want jullie komen hier niet voor niks.
gaan straks zelfs stevig dokken. Weet je wat, we doen het begin, **de eerste** toonzettende **150 woorden**:
<u>Citaat pagina 6</u>
Van: Wij maakten graag progrmma's …
Tot: …. voor eigen parochie.

Is dit een *appetizer*, of niet? Wordt hier het centrale comminucatiedillemma – *reikwijde of relevantie*, ***goede verstaanders versus eigen parochie*** meteen messcherp en ook nog met een knipoog neergezet? Of sta ik hier maar wat

te bazelen. Het laatste, vermoedelijk. In een boek wil je harde feiten en vette anekdotes. In een praatje ook makkelijke praat. Want je kan niks teruglezen. Alles moet direct landen.

Hoe ben ik de honderd jaar te lijf gegaan? Voor **het organisatieprincipe** van mijn boek ben ik uitgegaan van waar de VPRO goed in is. Allereerst is dat een mentale kwestie: interesse voor vernieuwing en grensverlegging. Dan kent de VPRO favoriete culturele genres. Dat zijn wat mij betreft muziek, literatuur en humor. Vervolgens heeft de omroep een voorliefde voor bepaalde journalistieke vormen zoals het oeverloze interview, de verhalende documentaire en totaalprogramma's. Kenmerkend voor de VPRO is voorts een grote belangstelling voor het buitenland, waarbij associaties prevaleren boven logica. En tenslotte: Hoewel denken in doelgroepen onvrijznnig is, maakt de VPRO een uitzondering voor de jeugd, omdat zij de voorbode is van elke volgende generatie.

Voilà, **de tien speerpunten van de VPRO** in een notendop, tevens de hoofdstukken 3 tot en met 12: Vernieuwing, Muziek, Totaalprogramma's, Humor, Literatuur, Buitenland, Jeugd, Interview, Documentaire en Over de Schreef?

Even over het **buitenland.** De oude Dr. A.L. Constandse wist daar alles van Bij het Algemeen Handelsblad had hij Henk Hofland en Hans Van Mierlo ingewijd in de geheimen van de buitenlandjournalistiek. Als je Anton Constandse vroeg, hoe het ervoor staat met het buitenland, antwoordde hij steevast, met zijn lichte, nasale stem: *Het buitenland valt niet meer te redden*. Ook de binnenlandse democratie stelde weinig voor. Volgens Constandse verschilden PvdA, CDA en VVD net zoveel van elkaar als de Vauxhall Viva, de Opel Ascona en de Datsun Cherry.

Wie heeft er urgente, kwellende of prangende vragen over het boek. We doen er drie, dat is wel zo interactief. Laat maar vingers zien …..
(Er komen vragen van Jan Bank, Ingrid Jap-Tjong en van Joop Leo)

We moeten het misschien ook even over **God** hebben. God, een prachtige rol van John Soer, is in 1972 door Fred Haché en Barend Servet geïnterviewd. Barend wil vooral weten hoe het met die drieëenheid zit. God krabt op zijn hoofd en antwoordt dan: *U moet maar van mij aannemen dat dat wel goed zit. Gelooft u dat maar gewoon, anders zou het tenslotte geen geloof meer zijn, nietwaar, het woord zegt het al.*
Jan Blokker verbiedt het interview, uit angst voor massaal ledenverlies, waarbij we ons iets kunnen voorstellen. Over het verbod van het vraaggesprek met de allerhoog-ste, betrek ik zelf in het boek op bladzijde 71 het volgende vrijzinnige standpunt,
uiteraard na zorgvuldige bestudering van de godsbewijzen van de kerkvaders.
Ik poneer: Als God bestaat, gaat Blokker niet over het interview en als hij niet bestaat is er nog geen man over boord, want dan heb je het over een interview met en over het niets, niet voor niks een specialiteit van Wim T. Schippers.
De makers grapten indertijd: Wil God een keer praten, wil de VPRO weer niet.

Afgelopen vrijdag vierde de VPRO zijn 100ste verjaardag, Eerst was er een kleine, besloten **receptie** in de Doopsgezinde Kerk aan het Singel, waar de VPRO honderd jaar geleden werd opgericht. Niet in de kerk zelf, maar in de bestuurskamer. Dominee Gremdaad was ingehuurd als feestspreker. *Fake*-predikant spreekt voormalige domineesomroep toe. Zelfspot, jawel.

’s Avonds was er een uitbundig feest in een uitverkocht **Paradiso**.Ik ben er geweest, maar was er ook snel weer weg. Het waren niet eens zo zeer de nevel – en

rookmachines en de enorme teringherrie, het was veel meer het idee dat hier voor een totaal andere doelgroep werd geprogrammeerd.

‘Kont’

‘Stippenlift’

‘Zingelong’

‘Dendeng’

‘Princess Vineyard’

Het klonk vet, chill, queer en trans en daar kom ik niet meer echt bij. De sfeer is stukken liever dan vroeger, viel me op. Ik zie een zee van mensen die het fijn vinden om elkaar leuk te kunnen vinden.

Bij de **ontregelende surpriseshow** van minder dan een uur, afgelopen zondagavond 31 mei, op NPO II, had ik dezelfde ervaring. Bij de vervreemdende complitaite die volgens VPRO gids # 22 moest aanvoelen als een Tik Tok-feed, noteerde de mediacriticus in mij:

Creatief makerschap

Schelpenkoning

Klieren

Is dit nog wel tv?

2045: De laatste blonde community in Nederland

Lipgloss op de billies

Jelle neemt modderbad

Ik neuk God

Wat doet dit op Nederland 2?

Tegels, abri’s, rood bont vee, stakende ambtenaren

Angine de poitrine

De slachter van Banda

Je draagt liefde onder je vleugels

Je bent geen binaire code

Tot slot vraagt de televisie: U vraagt zich af waar u naar kijkt? Surf dan: naar vpro.nl/wat is dit? Surfen, polyneuropatische 80-plussers moeten dat niet meer willen. Van de Volkskrant tot De Telegraaf is er instemming met het feit dat de VPRO niet weer met de zoveelste terugblikspecial komt.

Nee, maar dan mijn eigen vertrouwde **OVT**, zoals altijd, op de zondagmorgen. Radio NPO 1. Dat was weer helemaal thuiskomen. De VPRO als makersomroep, mannending, grote speeltuin en de dictatuur van getapte jongens. Toch signaleer ik drie overeenkomsten tussen vroeger en nu: we waren en blijven: interdisciplinair, autodidactisch en grenzeloos.

Laten we het over de **receptie van het boek** hebben. Mijn boek is op drie manieren ontvangen. Juichend door de oude avant-garde, de meisjes en jongens van stavast Een Paul Haenen, Vincent Bijlo, David en Anton de Goede, Tom Swaab. Hun adjec-tieven zijn niet mis te verstaan. Ademloos, verplichte stof, must read, aanstekelijk, verrukkelijk, sappig en moedig. Ik bloos er van. De burgerlijke pers: denk aan de Volkskrant, Trouw, Het Parool, Argus, de VARA Gids, HP/De Tijd – was zonder meer welwillend. Bij de leiding van de VPRO, leek het devies: eerst zien, dan geloven.
Er was medewerking, maar het is zeker niet zo dat de hele oplage is opgekocht om gratis uit te delen aan het hele personeel en alle leden.

We zijn klaar. Ik lees voor jullie tot slot **de laatse honderd woorden** van mijn boek Daarna krijgt iedereen een drankje van uitgeverij Rubenstein.
Citaat pag. 307
Het is duidelijk …….
…. megalomanie en schaalgrootte.
Ik heb gezegd.

Amsterdam, 3 juni 2026

Jh. (1975 woorden, excl. citaten)